

ក.២. សត្វល្អិតចង្រៃសំខាន់ៗ

ជំងឺវង្សា

ក.២.១. Rice Army Worm (*Mythimna separata*)

(រូបភាព ៩៧) កូនដង្កូវ

ការពណ៌នា :
 កូនដង្កូវមានពណ៌ខ្សៅ ហើយប្រែទៅជាពណ៌ត្នោត និងមានស្នាមម្លូតនៅលើខ្នង ។
 ដឹកដើរមានពណ៌ត្នោត និងសំងំលាក់ខ្លួននៅក្នុងដីជម្រៅប្រមាណ ២ ស.ម ។
 មេអំពៅមានពណ៌ត្នោត និងមានស្នាមអុចៗពណ៌ខ្មៅនៅពីលើស្នាមខាងក្រៅ
 ឯស្នាមខាងក្នុងមានពណ៌ត្នោតព្រៃលែត ។

(រូបភាព ៩៨) ដង្កូវពេញវ័យ

(រូបភាព ៩៩) ដឹកដើរ

ការម៉ឺន្តាញ :
 ដង្កូវស៊ីបំផ្លាញស្លឹក និងកាត់កូរស្រូវ ។

គុណវិធីសម្រាប់ការពារសត្វលាស់ខ្លាំង :

- វត្តមានរបស់ដំណាំដែលជាជម្រករបស់ដង្កូវហ្នឹង ។
- ក្នុងរយៈពេលដែលមានការរាំងស្ងួត ហើយមានភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំងនៅពេលបន្ទាប់ ។

(រូបភាព ១០០) មេអំពៅ

ដំណាំសម្រក :
 ស្រូវ ពោត និងដំណាំដទៃទៀត ។

សង្កើចខ្មៅ

ក.២.២. Black Bug (*Scotinophara coarctata*)

អារម្ភណ៍ទា :

ពងរបស់សង្កើចខ្មៅមានរាងមូល ពណ៌ផ្កាឈូក ។ សត្វពេញវ័យពងនៅលើស្លឹក ឬដើមដែលស្ថិតនៅផ្នែកខាងក្រោមក្បែរផ្ទៃទឹក ។ កូនសង្កើច មានពណ៌ក្រហម ឯសង្កើចពេញវ័យមានពណ៌ក្រហម ឬពណ៌ខ្មៅរលើប ។ នៅពេលថ្ងៃវាស្ថិតនៅលើដើមផ្នែកខាងក្រោម និងឡើងមកលើដើមផ្នែកខាងលើនៅពេលយប់ ។

(រូបភាព ៦១) មេពេញវ័យ និងពងរបស់វា

(រូបភាព ៦២) កូនសង្កើចខ្មៅ

ការប៉ះផ្លាញ :

សត្វពេញវ័យ និងកូនរបស់វាបិតជញ្ជក់រុក្ខជាតិដើម ។ ពួកវាចូលចិត្តជញ្ជក់ត្រង់តល់ស្រូវ ដែលធ្វើឱ្យស្រូវមានសភាពអស់ដើម ។ ការប៉ះផ្លាញធ្ងន់ធ្ងរអាចបណ្តាលឱ្យស្រូវងាប់ កូនស្រូវស្តុក ក្រាប់ស្រូវមិនពេញល្អ ឬស្តុក និងធ្វើឱ្យស្លឹកមានពណ៌ក្រហម ឬស្លោកងាប់ ។

កត្តាដែលធ្វើឱ្យសត្វស្ថិតលុតយាងខ្លាំង :

- តំបន់ស្រោចស្រពដោយទឹកភ្លៀង និងតំបន់ដីសើមដែលមានប្រព័ន្ធស្រោចស្រព ។
- ស្រែដែលពុំមានការបង្កូរទឹកចេញ ។
- ក្នុងតំបន់ដែលធ្វើការដាំដុះដំណាំស្រូវមិនបានស្រុះគ្នា នៅក្នុងកំឡុងពេលមួយដូចគ្នា ។
- ស្រែដែលមានដងស៊ីតេដើមស្រូវខ្ពស់ហួសហេតុ ។
- ប្រើប្រាស់បរិមាណអាសូតច្រើន ។
- វត្តមានដំណាំដែលអាចជាជម្រកដុះនៅក្បែរ ។
- ក្នុងកំឡុងពេលយប់មានព្រះចន្ទ ។

(រូបភាព ៦៣) សង្កើចខ្មៅពេញវ័យ

ជំនីវជីវិត : ស្រូវ និង ពោត ។

មមាធត្នោត

ក.២.៣. Brown Planthopper (*Nilaparvata lugens*)

(រូបភាព ៦៤) ពងរបស់មមាធត្នោត

ការពណ៌នា :

ពងមមាធត្នោតមានពណ៌ស ។ កូនរបស់វាមានពណ៌ក្រៃម និងពណ៌ត្នោតស្លេក ។ មមាធត្នោតពេញវ័យមានពីរប្រភេទ គឺ ប្រភេទស្លាបវែង និងស្លាបខ្លី ។ ជាទូទៅនៅរដូវប្រាំងមានមមាធត្នោតច្រើនជាងនៅរដូវវស្សា ។ ជាធម្មតា គេឃើញវានៅក្នុងស្រែដែលស្រោចស្រពដោយទឹកភ្លៀង និងស្រែដែលស្រោចស្រពដោយប្រព័ន្ធស្រោចស្រព នៅក្នុងដំណាក់កាលស្រូវបង្កកំណើត ។

ការបំផ្លាញ :

មមាធត្នោតពេញវ័យ និងកូនរបស់វាជញ្ជក់រុក្ខជាតិរបស់ដើម ស្លឹក និងស្រទាប់ស្លឹកដោយធ្វើអោយដើមឡើងពណ៌លឿង ។ ដើមស្រូវអាចនេះខ្លោច ឬងាប់តែម្តងនៅពេលមានការបំផ្លាញខ្លាំង ។ មមាធត្នោតជាភ្នាក់ងារចម្លងវីរុសម្យ៉ាងដែលបង្កជំងឺត្រីវិស្វា និងជំងឺត្រីវិស្វាស្លឹក ។ ដើមដែលទទួលការបំផ្លាញពីមមាធត្នោត ងាយនឹងទទួលរងការកើតជំងឺផ្សេងៗដែលបណ្តាលមកពីមេរោគផ្សិត និងបាក់តេរី ។

(រូបភាព ៦៥) កូនមមាធត្នោត

កត្តាដែលធ្វើឱ្យសត្វល្អិតល្អន់សាស់ខ្លាំង :

- តំបន់ដែលទទួលការស្រោចស្រពដោយទឹកភ្លៀង និងតំបន់ដីសើមដែលមានប្រព័ន្ធស្រោចស្រព ។
- ស្រែដែលមានទឹកដក់ជាប្រចាំ ។
- ស្រែដែលមានម្លប់បាំង និងមានសំណើមខ្ពស់ ។
- ស្រែដែលមានដងស៊ីតេដើមស្រូវច្រើនហួសហេតុ ។
- ប្រើប្រាស់ជីអាសូតច្រើនហួសកំរិត ។
- ការប្រញាប់បញ្ជាក់សិកម្ម នៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូងនៃការលូតលាស់របស់ស្រូវ ។

(រូបភាព ៦៦) មមាធត្នោតពេញវ័យ (ស្លាបខ្លី និង ស្លាបវែង)

ដំណាំជម្រក :

ស្រូវ ។

ខ្យងពណ៌មាស

ក.២.៤. Golden Apple Snail (*Pomacea canaliculata*)

(រូបភាព ៦៧) ពងខ្យង

ការពណ៌នា :
 ពងខ្យងមាស មានពណ៌ផ្កាឈូកខ្លី ។ ខ្យងពេញវ័យមានពណ៌លឿង
 ឬពណ៌ត្នោតចាស់ ។ ដំណាក់កាលដែលបំផ្លាញ
 ខ្លាំងបំផុតគឺនៅពេលដែលវាមានទំហំពី ១០-៤០ មម ។
 វាមានសកម្មភាពនៅពេលយប់ ។

(រូបភាព ៦៨) កូនខ្យង

ការបំផ្លាញ :
 - ស៊ីបំផ្លាញកោសិកាកូដាតិ ។
 - ធ្វើឱ្យបាត់បង់ចំនួនដើមរុក្ខជាតិ ។

(រូបភាព ៦៩) ខ្យងពេញវ័យ និងពងរបស់វា

កត្តាធ្វើឱ្យសត្វល្អិតមានការលូតលាស់ខ្លាំង :

- តំបន់ដីស្ងួត និងដីសើម ។
- តំបន់ដែលមានប្រព័ន្ធស្រោចស្រពដូចជា ប្រឡាយ ស្ទឹង ទន្លេ ។
- វត្តមានដំណាំជម្រក ។
- ពេលកូនរុក្ខជាតិនៅតូច ។
- ស្រែដែលជាទឹកជាប្រចាំ ។
- វាអាចដកដង្ហើមនៅលើគោក និងនៅក្នុងទឹក ។
- វាអាចរស់នៅក្នុងគ្រប់លក្ខខណ្ឌ ។

ដំណាំជម្រក :
 ស្រូវ ត្រាវ និងដំណាំដទៃទៀត ។

មមាចខៀវ

ក.២.៥. Green Leafhopper (*Nephotettix virescens*)

(រូបភាព ៧០) ពងរបស់មមាចខៀវ

(រូបភាព ៧១) កូនរបស់មមាចខៀវ

(រូបភាព ៧២) មមាចខៀវពេញវ័យ

ការពណ៌នា :

ពងរបស់វាមានរាងមូលទ្រវែង ពណ៌ស ឬលឿងខ្លី ដែលបន្ទាប់មកវាប្រែទៅជាពណ៌ត្នោត និងមានស្នាមអុចពណ៌ក្រហមដូចគ្រាប់ភ្នែក។ កូនមមាចមានពណ៌លឿងខ្លី មានបន្ទាត់ច្រើននៅលើខ្នងត្រង់ផ្នែកពោះ ។ មមាចពេញវ័យមានរាងតូចស្តើង មានពណ៌បៃតង មានស្នាមខ្មៅនៅលើក្បាល និងលើស្នាម ។ ជាទូទៅវាប្តីតជញ្ជក់សារធាតុចិញ្ចឹមពីរុក្ខជាតិនៅផ្នែកខាងលើដើម ។

ការបំផ្លាញ :

- ប្តីតជញ្ជក់រុក្ខសំពៅដើមស្រូវ ។
- ជាភ្នាក់ងារចម្លងជំងឺ ដូចជាជំងឺមង្គ្រា និងជំងឺត្បាញជាដើម ។

កត្តាដែលធ្វើឱ្យសត្វល្អិតលុតលាស់ខ្លាំង :

- វត្តមានរបស់ស្មៅ ដែលជាជម្រករបស់វាដុះ នៅតាមប្រឡាយទឹក និងតាមភ្នំស្រែ ។
- វត្តមាននៃស្រូវដុះសារប្តូរ ។
- នៅពេលមានពន្លឺថ្ងៃ មានភ្លៀងធ្លាក់តិច និងសីតុណ្ហភាពក្តៅខ្លាំង ។
- ការប្រើជីអាសូតហួសកំរិត ។

ដំណាំរម្ងាត :

ស្រូវ ពោត អំពៅ និងដំណាំដទៃទៀត ។

ជំងឺមូរស្លឹក

ក.២.៦. Leaf Folder (*Cnaphalocrocis medinalis*)

(រូបភាព ៧៣) កូនដង្កូវកំពុងទាញដោយស្លឹកបញ្ចូលគ្នា ដោយប្រើសរសៃស្រួតរបស់វា

ការពណ៌នា :
 នៅដំណាក់កាលដំបូង ដង្កូវមានពណ៌លឿង បន្ទាប់មកវាមានពណ៌លឿង លាយបៃតងនៅពេលវាធំ និងមានប្រវែងពី ១២ ទៅ ២៥ ម.ម ។
 ដង្កូវតែមួយអាចមូរស្លឹកពី ២ ទៅ ៤ ស្លឹក ។ ដឹកដើររបស់វាមានប្រវែងពី ៩ ទៅ ១២ ម.ម ហើយសំងំលាក់ខ្លួននៅក្នុងស្លឹកដែលវាបានមូរចូលគ្នា ។
 មេអំពៅមានពណ៌លឿងចាស់ វាតែងបង្ហាញខ្លួននៅពេលល្ងាច ហើយធ្វើការពងនៅពេលយប់ ។

(រូបភាព ៧៤) ដង្កូវស្លឹកផ្នែកខាងក្នុងស្លឹកដែលវាបានទាញភ្ជាប់គ្នា

(រូបភាព ៧៥) ដឹកដើរនៅក្នុងសំណាញ់ស្រួត

ការបំផ្លាញ :
 ដង្កូវមូរស្លឹកបញ្ចូលគ្នាធ្វើជាសំបុក និងសំងំខ្លួននៅផ្នែកខាងក្នុង ហើយស៊ីបំផ្លាញកោសិកាស្លឹក ដែលធ្វើឱ្យស្លឹកដែលវាស៊ីបំផ្លាញមានស្នាមរន្ធតូចៗ ។

(រូបភាព ៧៦) មេអំពៅ

កត្តាដែលធ្វើឱ្យសត្វល្អិតល្អនលាស់ខ្លាំង :

- ការប្រើប្រាស់ជីច្រើនពេក ។
- វាលស្រែដែលមានម្លប់ប៉ោង និងវាលស្រែដែលមានសំណើមខ្ពស់ ។
- ស្រែដែលមានស្មៅដុះច្រើន ។

ដំណាំឧប្រក :
 ស្រូវ ពោត ដូង ចេក អំពៅ ថ្នាំជក់ និងដំណាំដទៃទៀត ។

ស្រីងជញ្ជក់ទឹកដោះ

ក.២.៧.

Rice Bug (*Leptocorisa oratorius*)

(រូបភាព ៧៧) ៧៧

(រូបភាព ៧៨) កូនស្រីង

ការពណ៌នា :
 ពងមានរាងមូលទ្រវែង ពណ៌ក្រហមក្រម៉ៅភ្លឺរលោង ។
 កូនស្រីងមានពណ៌ស្លេក និងមានអង្កែតទ្រវែង
 តែក្រោយមក វាប្រែទៅជាពណ៌លឿងលាយបៃតង ។
 ស្រីងពេញវ័យមានជើងវែង និងមានដងខ្លួនវែងស្តើង ។
 វាចេញរកស៊ី នៅពេលព្រឹកព្រលឹម និងពេលល្ងាច ។

(រូបភាព ៧៩) កូនស្រីង

(រូបភាព ៨០) ស្រីងពេញវ័យ

ការបំផ្លាញ :
 ស្រីងធ្វើការបិតជញ្ជក់ទឹកដោះពីគ្រាប់ស្រូវ
 ដោយធ្វើឱ្យគ្រាប់ស្រូវមានទំហំតូច មានស្នាមអុច
 និងមានទម្រង់មិនពេញលេញ ឬខូចតែម្តង ។

ដំណាំសម្រក :
 ស្រូវ ត្របែក ស្វាយ តែ
 និងដំណាំដទៃទៀត ។

កត្តាដែលធ្វើឱ្យសត្វល្អិតលុតលាស់ខ្លាំង :
 - ការដាំដុះស្រូវធ្វើឡើងមិនបានស្រុះគ្នាក្នុងអំឡុងពេលតែមួយ ។
 - អាកាសធាតុក្តៅ មេឃស្រឡុំ និងមានភ្លៀងរលឹម ។
 - ដំណាក់កាលស្រូវចាប់ផ្តើមផ្តា ដល់ដំណាក់កាលស្រូវដាក់ទឹកដោះ ។

(រូបភាព ៨១) ស្រីងពេញវ័យ

(រូបភាព ៨២) ស្រីងពេញវ័យ

ជំងឺបំបាក់កាត់ស្លឹក

ក.២.៨. Rice Case Worm (*Nymphula depunctalis*)

(រូបភាព ៨៣) ពង

(រូបភាព ៨៤) ដង្កូវ

(រូបភាព ៨៥) ដឹកដើរ

ការពណ៌នា :
 មេអំបៅពងនៅក្រោមស្លឹក ។ ដង្កូវមានពណ៌បៃតងព្រៃលែត និងមានក្បាលពណ៌ត្នោតស្រាល ។
 ដឹកដើរមានពណ៌លឿងស្រាល ហើយប្រែទៅជាពណ៌ប្រាក់នៅពេលវាចាស់ ។
 មេអំបៅមានពណ៌ស និងមានស្នាមក្រវិចក្រវៀនពណ៌ត្នោតស្រាល ។

ការបំផ្លាញ :
 - ដង្កូវកាត់បំផ្លាញចុងស្លឹក និងមូរស្លឹកដែលវាកាត់ជាប់ពងក្នុង ។
 - ស្លឹកដែលវាកាត់មានលក្ខណៈដូចជាកាំជណ្តើរ ។

កត្តាដែលធ្វើឱ្យសត្វល្អិតលុតលាស់ខ្លាំង :
 - ស្រែដែលដក់ទឹក ។
 - ស្ទឹងសំណាបខ្លី ។
 - តំបន់ដីសើម និងមជ្ឈដ្ឋានដែលមានប្រពន្ធស្រោចស្រព ។

(រូបភាព ៨៦) មេអំបៅ

ដំណាំឱ្យមក :
 ស្រូវ ពពួកកក់ និងដំណាំដទៃទៀត ។

ទ្រីប

ក.២.៩.

Rice Thrip (*Stenchaetothrips biformis*)

(រូបភាព ៨៧) ពង និងកូនតូចនៅដំណាក់កាលដំបូង

(រូបភាព ៨៨) កូនពេញវ័យ

(រូបភាព ៨៩) ដឹកដើរនៅដំណាក់កាលដំបូង

(រូបភាព ៩០) ដឹកដើរពេញវ័យ

ការពណ៌នា :

ពងរបស់វាមានរាងមូលតូចល្អិត ពណ៌សថ្លា និងប្រែជាពណ៌លឿងព្រៃលែតនៅពេលជិតព្យាស់ ។ កូនទ្រីបមានសំបុរត្នោត ។ មេពេញវ័យមានប្រវែងពី ១-២ ម.ម ពណ៌ត្នោតចាស់ ខ្លះមានស្នាម និងខ្លះទៀតគ្មានស្នាម ។

ការបំផ្លាញ :

ទ្រីបបំផ្លាញកោសិការបស់ស្លឹកខ្ចី ដើម ដោយបីតដេញកំសារធាតុចិញ្ចឹមពីស្លឹកដើម និងកូនស្រូវ ។ ស្លឹកដែលត្រូវវាបំផ្លាញមានស្នាមខ្សែពណ៌សថ្លាស្កុះរមួរចូលគ្នា និងឡើងពណ៌លឿងត្នោត ។ វាអាចបណ្តាលឱ្យដើមស្រូវក្រិនឬអាចងាប់តែម្តង នៅពេលមានការបំផ្លាញខ្លាំង ។ ចំពោះកូនស្រូវដែលទទួលរងការបំផ្លាញវិញអាចនឹងស្តុក ។ ទ្រីបធ្វើការបំផ្លាញខ្លាំងនៅក្នុងដំណាក់កាលសំណាម ដំណាក់កាលបែកគុម្ព និងនៅពេលស្រូវចេញផ្កា ។

កត្តាដែលធ្វើឱ្យសត្វល្អិតលុតលាស់ខ្លាំង :

- អាកាសធាតុវាំងស្ងួត ។
- ស្រែគ្មានទឹក ។
- វត្តមានរបស់ស្មៅដែលស្ថិតនៅក្នុងអំបូរក្រាមីនេ ។

ដំណាច់ម្រុក : ស្រូវ ពោត និងរុក្ខជាតិដទៃទៀត ។

(រូបភាព ៩១) ទ្រីបពេញវ័យ

ជំនួសស្តីទៅដើម

ក.២.១០. Yellow Stem Borer (*Scirpophaga incertulas*)

(រូបភាព ៩២) កន្លោមពង

(រូបភាព ៩៣) កូនដង្កូវទើបញាស់

(រូបភាព ៩៤) កូនដង្កូវ

ការពណ៌នា :

ពងមានពណ៌ស រាងសំប៉ែតទ្រូងវែង ដែលត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយរោមពណ៌ត្នោតរបស់មេអំបៅញី ។ ដង្កូវមានពណ៌លឿងគ្មានរោម និងមានក្បាលពណ៌ទឹកក្រូច ។ ដឹកជឿសំប៉ែតខ្លួននៅក្នុងដើម ។ មេអំបៅញីមានពណ៌លឿងស្រាល និងមានស្នាមចំណុចពណ៌ខ្មៅមួយនៅលើស្នាមនីមួយៗរបស់វា ។ ចំណែកមេអំបៅឈ្មោលវិញ មានមាឌតូចជាងមេអំបៅញី មានពណ៌លឿងចាស់ និងមានស្នាមខ្មៅចំនួនពីរនៅលើស្នាមនីមួយៗរបស់វា ។

(រូបភាព ៩៥) កូនដង្កូវស្លៀកខ្លួនផ្នែកខាងក្នុងដើម

(រូបភាព ៩៦) ដង្កូវចំណាស់

(រូបភាព ៩៧) ដឹកជឿ

ការបំផ្លាញ :

- ធ្វើឱ្យបណ្តុលស្រូវងាប់ ។
- ធ្វើឱ្យកូរស្រូវស្តុក ។

គុណវិបល្លាស្ត្រសត្វល្អិតល្អន់សាសន៍ខ្លាំង:

- ជ្រែដែលធ្វើការដាំដុះក្រោយគេ ។
- វត្តមានរបស់គល់ដប្រាំងនៅលើវាលស្រែ ។

ដំណាំជម្រក : ស្រូវ ពោត និងដំណាំដទៃទៀត ។

(រូបភាព ៩៨) មេអំបៅញី

(រូបភាព ៩៩) មេអំបៅឈ្មោល